سبک تحصیل

۶ توصیه به دانشجویانی که دور از موطن خود تحصیل می‌کنند

سال‌های دور از خانه

■ احمد کریم‌زاده آقا علی

۳۰ سال پیش زمانی که موفق شدم در آزمون کنکور در یک دانشگاه دولتی معروف در یک شهر بزرگ پذیرفته شوم، از خوشحالی در پوست خود نمی‌گنجیدم. نه صرفاً به‌خاطر قبولی در دانشگاه، بلکه از این جهت که می‌توانم در یک شهر بزرگ با دیدنی‌ها و امکانات فراوان زندگی کنم و با افراد مختلفی آشنا شوم و شاید هم همان شهر را برای سکونت انتخاب کنم. در آن زمان خوب نمی‌دانستم که قبولی در دانشگاه در شهری جز زادگاهم گامی مقدماتی برای شروع زندگی مستقل و ورود به جامعه هم است و سرنوشت برای هر دانشجویی مقدرات مختلفی را در کتاب روزگار می‌نویسد. از آنجایی که سال تحصیلی دانشگاهی به تازگی آغاز شده بود، تصمیم گرفتم مقاله‌ای در خصوص نحوه زندگی یک دانشجوی شهرستانی در یک شهر بزرگ بنویسم و تجربیات خود را بیان کنم.

■■■

ملاحظات تحصیل دور از خانواده

۱

بدیهی است اکثر دانش‌آموزان تمایل دارند در دانشگاه‌های تراز اول پذیرفته شوند یا برخی هم دوست دارند زندگی نسبتاً مستقلی در محل دیگری را تجربه کنند. در هر حال چنانچه دانشگاه مورد نظرتان در شهر دیگری قرار دارد، حتماً باید نکاتی را هم مدنظر قرار دهید مانند هزینه تحصیل و اقامت، محل اسکان، نحوه تغذیه، پخت و پز و سایر امور شخصی توأم با زمان مورد نیاز برای مطالعه دروس دانشگاه. از آنجایی که در زمان گذشته محل اخذ مدرک دانشگاه جهت استخدام عامل مهمی بود، بسیاری مجبور بودند در شهر دیگری اقامت کنند یا اگر متأهل یا کارمند بودند، بین شهر خود و محل تحصیل رفت‌وآمد کنند لیکن در سال‌های اخیر عموماً داشتن مدرک تحصیلی مهم‌تر است تا محل اخذ آن، لذا دانشجویانی که به هر دلیل تمایل به تحصیل در شهر دیگری دارند، بهتر است به الزامات و مسئولیت تحصیلی خود و همزمان مدیریت یک زندگی تک نفره یا در صورت تأهل چند نفره در یک شهر بزرگ بیندیشند.

سکونت در منزل شخصی یا خوابگاه دانشجویی؟

۲

در زمان انتخاب رشته بهتر است در خصوص محل سکونت خود نیز تصمیم بگیرید. اگر قصد سکونت در منزل شخصی یا استیجاری دارید، لازم است الزامات آن مانند پخت و پز، هزینه اجاره و سایر امور شخصی را مدنظر قرار دهید. از آن طرف، اقامت به‌صورت خصوصی به شما این امکان را می‌دهد که طبق میل و عادات خود زندگی کنید. برخی دانشجویان به ویژه از ترم دوم تحصیلی به‌دلایل مختلفی مانند کاهش هزینه‌ها، تنها نبودن، مطالعه دروس با هم رشته‌ای‌های خود و... تصمیم می‌گیرند به اتفاق چند نفر در یک منزل اقامت کنند. پیشنهاد می‌کنم در صورت چنین تصمیمی، برای نحوه زندگی اشتراکی خود قوانینی را از ابتدا مشخص کنید مانند نوبت نظافت منزل، نوبت طبخ غذا به ویژه وعده صبحانه و شام، تعیین مادر خرج، رعایت سکوت، پرداخت به موقع سهم الاجاره و غیره. دانشجویانی که امکان تهیه مسکن ندارند یا مایل هستند از امکانات خوابگاهی استفاده کنند، بخشی از مسئولیت‌های مدیریت منزل خصوصی از شانه آنها برداشته خواهد شد. بهتر است در شرایط برابر هنگام انتخاب رشته در باره امکانات اسکان دانشگاه‌های انتخابی تحقیق شود.

سکونت در منزل شخصی یا خوابگاه مسائل و الزامات خود را دارد. به عنوان مثال برای نظافت اتاق به صورت هفتگی و در صورت داشتن هم اتاقی نوبتی برنامه‌ریزی کنید. برخی افراد عادت کردند وسایل دور و برشان پخش و پلا باشد یا توسط والدینشان جمع‌آوری شود. اگر جزو افرادی هستید که تمایل به تمیزی و مرتب بودن دارید، از ابتدا نظرتان را بگویید و به تفاهم برسید یا در صورت عدم توافق سعی کنید اتاقتان را عوض کنید.

پس از صرف غذا چه انفرادی و چه جمعی طبق توافق ظروف جمع‌آوری و شسته شود. از گذاشتن ظروف در گوشه اتاق خودداری کنید. یکی از دلایل بو گرفتن اتاق خوابگاه‌ها نشستن ظرف‌ها پس از خوردن وعده غذایی یا گذاشتن آنها زیر تخت یا کنار اتاق است. البته شستن جوراب‌ها را هم نباید فراموش کرد.

خوابگاه دانشجویان برای پسران و به ویژه دختر خانم‌های دانشجو محیطی کاملاً امن است. البته نباید در نگهداری وسایل قیمتی سهل انگاری کرد. هنگام خروج از اتاق بهتر است در اتاق قفل شود. فاصله برخی خوابگاه‌های دانشجویی از محل تحصیل زیاد است. البته تعدادی هم دارای سرویس رفت و برگشت هستند. چنانچه فاصله محل اسکان تا دانشگاه زیاد بوده یا خارج شهر یا منطقه‌ای خلوت است، دانشجویان در نیمه دوم سال بهتر است طوری با یکدیگر هماهنگ شوند تا پس از کلاس‌های عصرگاهی به اتفاق به منزل یا خوابگاه بازگردند. در برخی خوابگاه‌ها اتاق چند نفره است. در این اتاق‌ها دانشجویان از سراسر کشور با فرهنگ‌ها و عادات و رفتارهای متنوعی سکونت دارند. چنانچه جزو افراد دیرجوش، منضبط یا مقرراتی هستید، پس از مدتی که با بقیه آشنا شدید و در صورت لزوم، نظرات خودتان در خصوص خصوصیات اخلاقی خود یا مقررات اتاق را مطرح کنید. با گذشت زمان هم ارتباطات قوی‌تر می‌شود و هم در صورت لزوم و عدم تفاهم با هم اتاقی‌ها می‌توانید درخواست تغییر اتاقتان را بدهید چون هر ترم تحصیلی عده‌ای فارغ‌التحصیل می‌شوند و خوابگاه را ترک می‌کنند. چه بسیار دانشجویانی بودند و هستند که بهترین دوستان زندگی خود را در خوابگاه دانشجویی یا دانشگاه پیدا کرده‌اند.

نحوه مدیریت مالی در دوران تحصیل

۳

از ابتدای جدایی از خانواده و عزیمت به شهر دیگر، با والدین خود مشورت و نحوه مدیریت بودجه ماهانه را سؤال کنید.

اگر جزو دانشجویانی هستید که با دست و دلبازی هزینه می‌کنید، امکان دارد وجه دریافتی ماهانه تکافوی هزینه‌ها را ندهد. پیشنهاد می‌شود یک دفترچه هزینه برای خود تهیه و تمامی خرج‌های ضروری و غیرضروری ماهانه را در آن یادداشت کنید. پس از مدتی میزان هزینه کرد ثابت ماهانه برایتان مشخص می‌شود، بنابراین با توجه به سقف پول دریافتی از والدین، مبلغ لازم هزینه‌های خود را به صورت سرفصل هر هزینه مشخص و در آن چارچوب خرج کنید. مبلغی را هم برای موارد پیش‌بینی نشده کنار بگذارید. مثلاً بهتر است پنج‌شنبه یا جمعه عصر را برای تفریح انتخاب کنید و اول ماه مبلغی را که برای تفریح لازم دارید، کنار بگذارید. یا دو کارت بانکی تهیه کنید که داخل یکی وجه مخارج جاری و در دیگری وجه پس‌انداز برای موارد اضطراری باشد. برخی دانشجویان با ورود به شهرهای بزرگ و دیدن نوع لباس پوشیدن جوانان آن شهر یا رستوران‌های گرانقیمت، علاقه‌مند می‌شوند پول بیشتری خرج کنند. نباید فراموش کرد آنها نزد والدین خود زندگی می‌کنند و هزینه‌ای بابت مسکن یا برخی دیگر از هزینه‌های دانشجویی پرداخت نمی‌کنند لزومی ندارد طبق فرهنگ پوششی شهر جدید رفتار کرد. بدو ورود نیز ضرورت ندارد بهترین لپ‌تاپ یا سایر وسایل خانگی خریداری شود. حسب نیاز لوازم تحصیلی و وسایل ضروری خانگی خریداری شود. از خریدن و انبار کردن انبوهی از کتاب‌های غیر اصلی به ویژه از نمایشگاه‌های کتاب خودداری کنید مگر قصد داشته باشید واقعاً تک‌تک آنها را مطالعه کنید. برخی دوستان یا هم اتاقی‌ها ممکن است درخواست استقراض یا امانت گرفتن وسیله‌ای کنند. بدون تعارف نحوه و زمان عودت آن را مشخص کنید مگر همکلاسی و دوست خود را کاملاً بشناسید یا روابط‌تان بسیار صمیمی باشد. حتی می‌توانید مقداری از وجه درخواستی را به وی بپردازید و چنانچه در بازپرداخت خوش حساب بود، بعدها مبلغ بیشتری در اختیارش بگذارید، ولی زمان نیاز خود را هم اعلام کنید. چنانچه موقعیتی پیش آمد که با تعدادی دیگر از دانشجویان در یک خودرو به مقصدی رفتید و به هر دلیلی پرداخت کرایه همگی برایتان میسر نیست، با بیان جمله تعارفی «اجازه می‌دهید حساب کنم؟» کرایه خود را پرداخت کنید. سایر موارد را به تجربه خواهید آموخت. سعی کنید خریدهای عمده خود را از فروشگاه‌های تخفیفی انجام دهید.

اگر از سرویس دانشگاه بی‌بهره هستید، سعی کنید از وسایل نقلیه عمومی و به صرفه‌تر استفاده کنید. در اولین روزهای اقامت‌تان نقشه مترو و برنامه اتوبوس‌های محل زندگی تا دانشگاه را تهیه کنید. برخی دانشجویان معمولاً از ترم دوم، درس‌های خود را به‌نحوی انتخاب می‌کنند تا چند روز در دانشگاه و بقیه هفته را به شهر خود بازگردند (البته این فرمول برای شهرهای نزدیک به هم بیشتر کاربرد دارد) یا در محل اقامت‌شان بمانند.

> **در برخی خوابگاه‌ها اتاق چند نفره است. در این اتاق‌ها دانشجویان از سراسر کشور با فرهنگ‌ها و عادات و رفتارهای متنوعی سکونت دارند. چنانچه جزو افراد دیرجوش، منضبط یا مقرراتی هستید، پس از مدتی که با بقیه آشنا شدید و در صورت لزوم، نظرات خودتان در خصوص خصوصیات اخلاقی خود یا مقررات اتاق را مطرح کنید**

برای تغذیه خود برنامه داشته باشید

۴

خوشبختانه بسیاری از خوابگاه‌های دانشجویی برای وعده شام غذا سرو می‌کنند اما اگر در منزل یا خوابگاهی اقامت می‌کنید که این نوع سرویس ارائه نمی‌شود و مایل هستید به جای خرید و طبخ غذا، زمان بیشتری برای مطالعه دروس در اختیارتان باشد، بهتر است وعده ناهار دانشگاه را برای دو نفر تهیه نمایید تا برای شام هم استفاده کنید. در صورت نیاز به پخت غذا بهتر است برای خود برنامه هفتگی بنویسید. معمولاً خانواده‌ها مواد خوراکی از شهرستان ارسال می‌کنند. شیر، میوه و خشکبار مانند کشمش را برای میان وعده فراموش نکنید. به دلیل ضیق وقت یا خستگی، پول خود را برای غذاهای فست فودی هدر ندهید. در زمستان خوردن صبحانه همراه با حلوا ارده کمک زیادی به گرمی بدن و اجتناب از سرماخوردگی می‌کند. یک بسته حاوی قرص‌های ضروری هم برای خود تهیه کنید تا در مواقع اضطراری خود یا دوستانتان مصرف کنید. یادم است یکی از دوستان آذری دبه‌ای پلاستیکی داشت که داخلش گوشت پخته تکه شده داخل روغن جامد بود. شب‌ها که خسته از دانشگاه بر می‌گشت، مقداری از گوشت را با روغن جدا می‌کرد و پس از گرم کردن با نان مصرف می‌کرد. چنانچه بسته‌های غذایی خود را در یخچال اشتراکی می‌گذارید، نام و شماره اتاق خود را روی آنها بچسبانید. اگر تصمیم به هم غذا شدن با دیگران گرفتید، حتماً از ابتدا شرایط و وظیفه هر نفر مشخص شود. هم غذا شدن اقتصادی است اما برخی عادات رفتاری دارند که شاید برای دیگران خوشایند نباشد. در صورت اقامت اشتراکی، در هم غذا شدن با دیگران عجله نکنید.

مطالعه مستمر درس‌ها و رعایت سکوت

۵

دانشگاه، محل درس خواندن و کسب دانش است. برخی دانشجویان با ورود به محیط جدید، جدایی از والدین و کاهش نظارت آنها کمی از درس خواندن فاصله می‌گیرند، لذا از ابتدا با خود قرار بگذارید که برای هدفی که به دانشگاه آمده‌اید، تلاش کنید. ضمناً والدین در صورت تمایل می‌توانند حداقل سالی یک بار به دانشگاه مراجعه کنند و وضعیت تحصیلی فرزندشان را جویا شوند. اگر بخواهم صادق باشم، برای برخی دانشجویان این اقدام یک ضرورت نیز است. در صورت اقامت دو نفره یا جمعی، حتماً برای درس خواندن برنامه سکوت بگذارید. گاهی یک نفر در حال مطالعه دروس است (در روزهای کاری) و دیگری در حال تماشای یک مسابقه تلویزیونی با صدای بلند. سعی کنید برنامه خواندن درس یا سایر امور در زمان مشخصی انجام شود. در صورت لزوم می‌توانید به سالن مطالعه خوابگاه یا کتابخانه‌های نزدیک هم مراجعه کنید. خود من در زمان طولانی‌تر بین کلاس‌ها به‌جای چای خوردن و سیگار کشیدن(!) به کتابخانه دانشکده می‌رفتم و درس‌های ساعات بعد را آنجا مرور می‌کردم.

بهتر است واحدهای دانشگاهی را در زمان مقرر به اتمام برسانید. برخی دانشجویان با ورود به دانشگاه دچار افت تحصیلی می‌شوند یا به دلیل اهمالکاری، زمان تحصیل خود را طولانی می‌کنند که هم موجب هدر رفتن عمرشان می‌شود و هم هر ساله بازار کار اشباع‌تر می‌گردد و یافتن شغل مناسب دشوارتر می‌گردد. ایرادی ندارد در صورت نیاز، از خانواده یا مشاوران تحصیلی کسب راهنمایی شود.

مهارت‌آموزی و شغل پاره‌وقت

۶

برخی دانشجویان اقدام به جست‌وجوی شغل یا کارآموزی می‌کنند. ایده بسیار خوبی است. نه تنها موجب کسب درآمد یا تجربه علمی و اجتماعی می‌شود بلکه ناخودآگاه از زمان در اختیار برای درس خواندن هم بهتر استفاده می‌شود. چه بهتر این کار در راستای رشته تحصیلی دانشجو باشد. کسب مهارت و تجربه هم برای رزومه کاری آینده بسیار مفید است و هم موجب دگردیسی اجتماعی به ویژه برای دانشجویانی که کمتر جدا از خانواده بودند و در اجتماع حضور کاری چندانی نداشتند، خواهد شد.

> **واحدهای دانشگاهی را در زمان مقرر به اتمام برسانید. برخی دانشجویان با ورود به دانشگاه دچار افت تحصیلی می‌شوند یا به دلیل اهمالکاری، زمان تحصیل خود را طولانی می‌کنند که هم موجب هدر رفتن عمرشان می‌شود و هم هر ساله بازار کار اشباع‌تر می‌گردد و یافتن شغل مناسب دشوارتر**

نگاه

مقایسه امکانات و فرصت‌های تحصیل در شهرهای کوچک و کلانشهرها

از زندگی در روستا تا قبولی در دانشگاه

■ محمدرضا سهیلی فر

همه می‌خواهند آینده‌ای خوب و روشن داشته باشند. با این حال، به نظر می‌رسد گاهی اوقات برخی شرایط با ما سر ناسازگاری پیدا می‌کنند. افراد امکانات و استعدادهای متفاوتی دارند. اگر فکر می‌کنید در موضوعات مشخصی استعداد کافی ندارید، جست‌وجو برای مربی و مشاور استعدادیابی و انتخاب حرفه آینده ممکن است بهترین راه‌حل باشد. مسئله دیگر این است که مردم در مناطق مختلفی زندگی می‌کنند. برخی از آنها در شهرهای بزرگ که دانشگاه‌ها و مدارس زیادی دارد و برخی در شهرهای کوچک و کم برخوردار و روستاها زندگی می‌کنند، جایی که فقط یک مدرسه وجود دارد و احتمالاً کیفیت آموزش هم به اندازه کافی خوب نیست. برخی از خود می‌پرسند آیا زندگی در یک شهر کوچک می‌تواند منتهی به یک آینده خوب شود؟ چراکه نه (!) گاهی مردم شهرهای کوچک یا حتی روستاها وارد دانشگاه‌های بزرگی می‌شوند و به نتایج عالی دست می‌یابند اما آیا این یک رویداد غالب است؟ شاید نه.

بی‌شک، مهم‌ترین عامل در یک مدرسه حرفه‌ای بودن و تخصص معلمان است. اگر معلمان از نظر آموزشی به اندازه کافی توانمند نباشند، دانش‌آموزان نتایج خوبی کسب نمی‌کنند. متأسفانه ممکن است بگوییم معلمان خوب و خلاق را می‌توان اکثراً در شهرهای بزرگ اما نه در شهرهای کوچک و روستاها یافت، زیرا مطالبه سطوح بالای علمی در شهرهای کوچک پایین‌تر است. این واقعیت نیز وجود دارد که برخی مشاغل دریافتی کمتری در شهرهای کوچک دارند. از آن طرف، معلمان در شهرهای کوچک و روستاها که فشار زندگی شهری به اندازه کلانشهرها نیست با دانش‌آموزان مهربان‌ترند و آنان را مورد احترام قرار می‌دهند. این مطلب مبتنی بر آمار نیست بلکه ملموس و متکی بر مشاهدات است. معلمان خوب می‌توانند هم در مدارس شهرهای کوچک و هم در مدارس کلانشهرها باشند، لیکن معلمان کلانشهرها دارای تخصص بالاتری هستند. مثلاً یک معلم خلاق در تدریس ریاضیات، به ویژه در کنکور باید استراتژی‌های غیرمعمول را بداند.

اگر فکر کنیم منطقاً یک معلم حرفه‌ای و با تجربه در شهر کوچک زندگی نخواهد کرد چون امکانات کلانشهرها بیشتر است، این بدان معناست در صورتی که شرایط به آنها اجازه دهد، معلمان خوب و دارای مهارت بالا همیشه به شهرهای بزرگ خواهند رفت. در نتیجه می‌توان گفت، متأسفانه اگر کیفیت آموزش و تخصص معلمان مقایسه شود، معلمان مدارس کلانشهرها غالباً از سطح تخصص بالاتری نسبت به معلمان شاغل در روستاها و شهرهای کوچک برخوردار خواهند بود. با این وجود برخی معلمان بزرگ تاریخ در شهرهای کوچک یا حتی در دهکده‌ها زندگی و کار کردند و به‌رغم این روش‌های جالب و شیوه‌های نوینی از نحوه آموزش و تدریس را ایجاد کردند.

برای دریافت آموزش خوب، باید بهترین مؤسسه آموزشی را انتخاب کرد. در این صورت، کلانشهر پیشتاز است، زیرا تعداد مدارس و دانشگاه‌ها بر خلاف شهرهای کوچک همیشه زیاد است. این بدان معناست که بین بسیاری از مدارس یا دانشگاه‌های یک کلانشهر حق انتخاب دارید. حتی اگر در مدرسه مشکلاتی پیدا شود، والدین ممکن است به راحتی فرزند خود را به محل دیگری منتقل کنند. در شهرهای کوچک، جایی که ممکن است فقط چند مدرسه وجود داشته باشد که هر کدام هم به منطقه معینی اختصاص یافته، تغییر محل تحصیل ممکن است سخت یا حتی غیرممکن باشد. بعضی اوقات ممکن است دانش‌آموز برای رفتن به مدرسه مشکل داشته باشد. از منظر دیگر باید اذعان کرد، در انتخاب‌های زیاد احتمال بیشتری هم دارد که چیزی با کیفیت نامناسب انتخاب کنیم. دانشگاه یا مدرسه نیز از این قاعده مستثنی نیستند. با این وجود، در شهر کوچکی که سکنه همه چیز را در مورد شهر خود می‌دانند، اگر امکان انتخاب وجود داشته باشد، انتخاب یک مدرسه اشتباه بعید است. با کمال تأسف در کلانشهرها که در آن بسیاری از انواع مدارس وجود دارد، شما نمی‌توانید اطلاعاتی در مورد همه آنها پیدا کنید یا ممکن است برای این کار زمان زیادی صرف شود. بنابراین مطمئناً کلانشهر فرصت‌های متنوع انتخاب را به شما می‌دهد، اما ممکن است شما تصویر و چشم‌انداز کاملی از آنچه انتخاب می‌کنید نداشته باشید، در حالی که در شهری کوچک ممکن است اطلاعات کاملی درباره مدرسه داشته باشید.

در شهر کوچک که شاید یک یا نهایتاً دو دانشگاه وجود داشته باشد، دانشجویان نمی‌توانند حق انتخاب متنوعی در رشته تحصیلی دلخواه داشته باشند، زیرا فقط چند رشته محدود وجود دارد. البته می‌توانیم در برخی رشته‌ها در دانشگاه‌های مجازی ثبت‌نام یا به مشاوران تحصیلی مراجعه و در باره کلاس‌های آنلاین اطلاعات بیشتری کسب کنیم. در کلانشهرها برخلاف شهرهای کوچک دانشگاه‌های زیادی وجود دارد که برخی از آنها ممکن است دارای رشته‌های تحصیلی خاص‌تر و نادرتری هم باشند. این بدان معناست که اگر بخواهیم چنین رشته‌های دانشگاهی را مطالعه کنیم، مجبوریم در یک کلانشهر وارد دانشگاه شویم. البته زندگی دور از خانه دشوار خواهد بود و همه نمی‌توانند آن را تحمل کنند یا تطبیق با آن برایشان دشوار خواهد بود اما اگر به آن رشته خاص علاقه‌مند باشند، این تنها انتخاب است. به هر حال بهتر است در مورد امکانات و ارزش استخدامی مدرک تحصیلی آن رشته خاص حتماً اطلاعات کسب کنید. چه کسی می‌داند، شاید شما مایل به تحصیل در آن رشته به‌رغم دشواری‌ها و دوری از خانواده باشید.

کلانشهرها با طیف گسترده‌ای از مؤسسات تحصیلی و آموزشی، شانس خوبی برای ورود به دانشگاه به دانش‌آموزان می‌دهند اما در مورد شهرهای کوچک چه؟ اول از همه آموزش عالی برای بسیاری از دانش‌آموزان شهرهای کوچک و روستاها رؤیایی باقی مانده، زیرا کیفیت آموزش ابتدایی و پایه پایین‌تر است. بدین معنا که اگر شخصی در کلانشهر زندگی و تحصیل کند، شانس بیشتری برای ورود به دانشگاه خواهد داشت به ویژه آن که در امتحان‌ها و آزمون‌های آمادگی مختلف شرکت می‌کند. یک راه‌حل آن است که در کلاس‌های مجازی شرکت یا از محتوای کمک آموزشی الکترونیکی استفاده کنیم. با این حال، این صرفاً یک پیشنهاد و ایده کلی است، زیرا موارد و راه‌های مختلف زیادی وجود دارد. واضح است مدارس در کلانشهرها هم متفاوت هستند و ممکن است دانش‌آموز به یکی از مدارس معمولی برود که سطح تحصیلات یکسان یا حتی پایین‌تر از مدرسه یک شهر کوچک باشد. علاوه بر این واقعیتی هم هست که بسیاری از نوجوانان شهرهای کوچک یا روستاها جاه‌طلب‌تر از شهرنشینان بوده و این بدان معناست که آنها ارزش تحصیل در دانشگاه یا مؤسسه آموزش عالی را بسیار مغتنم می‌شمارند. آنها تمام تلاش خود را برای مطالعه خوب و ورود به محل تحصیلی مورد نظر به کار می‌بندند.

فرصت استخدام پس از طی دوره آموزش عالی در شهرهای کوچک شاید کمتر باشد. بعد از فارغ‌التحصیلی از دانشگاهی که در شهر کوچک قرار دارد، شانس کمتری وجود دارد تا شغلی بزرگ و پردرآمد بیابیم. به خصوص اگر بخواهیم در شهر بزرگ کار پیدا کنیم. البته مشکل اشتغال مسئله آموزش نیست بلکه بیشتر مبتنی بر سیاست دولت‌هاست. امروزه افراد زیادی هستند که دارای مدرک‌اند اما نمی‌توانند کار پیدا کنند. با این حال حتی اگر در یک شهر کوچک زندگی می‌کنیم، نباید دست از تلاش و مطالعه برداریم چون شانس ورود به یک دانشگاه خوب را خواهیم داشت. به یاد داشته باشید: دانش می‌تواند هر چالشی را حل کند، بنابراین روی آن کار کنید تا گذرگاه‌های زیادی را برای تحصیلات آینده خود باز کنید.